

تو چمدونت چی داری؟!

گفت و گو با منصوره ابوالحسنی
روان‌شناس و مشاور

تابه‌حال در چمدان کسی دنبال سوغاتی گشته‌اید؟
مثلاً، مادربزرگی که از سفر کربلا برگشته باشد و شما تا
کمر توی چمدان خم شوید و دنبال سوغاتی‌ها بگردید،
یکی‌یکی وسایلی را که سر راه هستند بیرون ریخته و
کوه لباسی پشت‌سرتان می‌سازید و ناگهان
چشم‌هایتان از دیدن چند هدیه پر زرق و برق روشن
می‌شود. آیا استعدادها همان سوغاتی است که خدا
جایی از چمدان وجود ما قایم کرده؟ کدام وسایل را
برداریم تا زودتر به استعدادها یمان برسیم؟
با خانم دکتر منصوره ابوالحسنی، گفت‌وگو کردیم تا
دقیق‌تر بفهمیم که برای یافتن استعدادها یمان
چگونه عمل کنیم.

استعداد چه شکلی است و دقیقاً دنبال چه چیزی باید بگردیم؟

در روان‌شناسی وجود ظرفیت در انسان استعداد نامیده می‌شود. ظرفیت‌ها منجر به عملکرد بهتر می‌شوند و در رسیدن به اهدافی که برنامه‌ریزی کردیم، اثرگذارند.

بر مبنای قرآن، استعداد مجموعه‌ای از توان‌های ذاتی است که فرد با آن‌ها متولد می‌شود، توان‌های اکتسابی عمومی که همه مردم به‌نوعی از آن بهره‌مند هستند و توان‌های اختصاصی که هر فردی به‌طور ویژه در طول زندگی‌اش آن را به‌دست می‌آورد، تعریف می‌شود؛ برای اینکه مسئولیت‌های خاصی را در زندگی‌اش انجام بدهد.

با چه نشانه‌هایی دنبال استعدادها یمان بگردیم؟

از مهم‌ترین نشانه‌ها در پیداکردن استعداد این است که در هنگام انجام برخی کارها حس و حال خوشی داریم و بعضی فعالیت‌ها را بهتر، راحت‌تر و خلاقانه‌تر از دیگران انجام می‌دهیم. همچنین با مرور زندگی‌مان می‌توانیم کارهایی را پیدا کنیم که در آن توانمندتر عمل کردیم، موقعیت‌هایی که دیگران به مارجوع کرده‌اند یا به‌خاطر انجام آن کار به ما مسئولیت داده شده یا حتی در مورد آن‌ها تشویق شده‌ایم. همچنین ببینیم که پدر و مادر و سایر اعضای خانواده بیشتر چه توانمندی‌های منحصر به‌فردی دارند. گاهی از این حیث شبیه یکی از والدینمان دستیم.

بهترین کسی که می‌تواند استعدادهای مارا کشف کند چه کسی است؟

هر فردی نسبت به استعدادهای خودش بیشترین، بهترین و دقیق‌ترین شناخت را دارد. اطرافیان و مشاورین تنها می‌توانند یادآوری‌هایی به ما در این زمینه داشته باشند و گاهی مواردی از توانمندی‌ها و کارهایی را که به خوبی از پستان برمی‌آییم نشانمان دهند. یادتان باشد استعداد ماهیتش طوری است که اگر به کار گرفته نشود، از بین می‌رود یا مخفی می‌شود و اگر مورد استفاده قرار بگیرد، دروازه‌ای برای ظهور و شکوفایی استعدادهای بعدی است.

برای کشف استعدادها چگونه به خودمان کمک کنیم؟

اول اینکه در انجام کارها زود خسته نشوید. سعی کنید خودتان را در معرض تجربه‌های مختلف قرار دهید. یادتان باشد در تعامل با آدمهای با استعداد و توانمند باشید و از بین این افراد دوستانتان را انتخاب کنید تا در کشف استعداداتان موفق‌تر عمل کنید.

محیط‌های دوستی و رفاقتی چگونه بر مسیر کشف استعدادهای ما اثر می‌گذارند؟

اگر با آدمهایی که اهل پشتکار و دنبال شناسایی و توانمندی‌هایشان نیستند، دائمًا نامیدند، برای خودشان ارج و قرب قائل نیستند و افراد عزتمندی نیستند در ارتباط باشیم، استعدادهایمان دوباره زیر گردوغبار فراموشی پنهان می‌شود؛ اما اگر با افرادی که مستعد، توانمند و پرلاش هستند و همیشه نیز در پی شکوفایی توانمندی‌هایشان هستند در ارتباط باشیم اتفاقی کاملاً متفاوت رقم خواهد خورد. اثر مجاورت خیلی زیاد بوده و کاملاً به چشم می‌آید.

برای پیدا کردن استعدادهای مان چه موانعی وجود دارد؟

مسئولیت‌گریزی و ارتباط اندک با افراد، یکی از موانع مهمی است که فرصت کشف استعداد را از ما می‌گیرد. مانع بعدی عجله‌کردن است. برای ثمردادن هر درختی صبر لازم است. احساس بینیازی و غرور یکی دیگر از موانع است؛ یعنی فکر کنیم که خودمان همه توانها را داریم و به دیگران اصلاً نیازی نیست. مقایسه‌های مکرر خود با دیگران نیز باعث می‌شود توان و ظرفیت‌های درونی و فردی خودمان را نبینیم، بخل ورزیدن و اینکه ظرفیت‌های مان را در اختیار دیگران قرار ندهیم نیز پویایی را از ما می‌گیرد.

مانع بعدی این است که دائم در فکر داشته‌های دیگران بوده و تمای فضلهای دیگران را بکنیم. آخرین مانع هم حسادت است. بهجای اینکه چشمان به شناسایی توانهای خودمان باشد، از داشته‌های دیگران ناراحت باشیم.

با این موانع چگونه برخورد کنیم؟

می‌توان از این موانع استفاده‌های بسیار خوبی کرد؛ چون هریک از آنها می‌تواند ناحیه شناسایی خودمان باشد. راهکار این مسئله این است که تمرکزمان را از دیگران برداشته و به آنچه در وجود خودمان قرار دارد توجه کنیم و مطمئن باشیم درون هر کدام از مانع‌های فراوانی است که هنوز کشف نشده‌اند.

